

Arrest

nr. 226 912 van 30 september 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. REBRY
Zeepziederijstraat 8
8200 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 13 september 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 september 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat P. REBRY en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen in 2010 en heeft zich vluchteling verklaard op 7 augustus 2019.

1.2. Op 10 september 2019 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd per drager op dezelfde dag aan verzoekster overgemaakt.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Oekraïens staatsburger te zijn, van Oekraïense origine, geboren en getogen in het dorp Prosyany, gelegen in het district Pokrovskiy in de provincie Dnipropetrovsk. In 1997 huwde u met S. I., een Russisch staatsburger. Na uw huwelijk ging u in de stad Dnipropetrovsk wonen. In 1998 werd jullie dochter V. geboren. Omwille van zijn Russische origine werd uw echtgenoot echter regelmatig uitgescholden en beledigd door jullie burens. Ze wilden niet dat een Rus in Oekraïne woonde en zeiden dat hij maar moest terugkeren naar Rusland. In 2002 werd uw echtgenoot door medewerkers van de huisvestingsdienst op een dag dood teruggevonden op het dak van het appartementsgebouw waar jullie woonden. De politie besloot dat uw echtgenoot zelfmoord gepleegd had door ophanging. U vermoedde echter dat uw echtgenoot vermoord werd omwille van zijn Russische origine en dat de daders het op zelfmoord hadden doen lijken. Na het overlijden van uw echtgenoot werd u zelf ook regelmatig beledigd door leerkrachten op de school van uw dochter, door uw burens, en door ambtenaren op verschillende diensten omwille van het feit dat u met een Rus gehuwd was geweest en u een Russische familienaam droeg. Omwille van deze problemen besloot u om het land te verlaten. In 2010 vertrok u op legale wijze met het vliegtuig vanuit Kiev naar Nederland. Van daaruit reisde u met de trein verder naar België. Uw dochter V. kwam u hier in 2013 vervoegen. U verbleef de hele tijd illegaal in België. In 2012 diende u bij de Dienst Vreemdelingenzaken weliswaar een aanvraag tot machtiging van verblijf in op basis van artikel 9bis, maar deze aanvraag werd geweigerd. U begon in België een relatie met een Nederlands staatsburger. In februari 2018 diende u een aanvraag voor een verblijfskaart in als familielid van een burger van de Europese Unie, maar deze aanvraag werd in juni 2018 geweigerd, omdat uw relatie ondertussen al beëindigd was. Omdat uw ex-partner zich agressief gedroeg, was uw dochter V. in 2018 teruggekeerd naar Oekraïne. Tijdens een woonstcontrole van de politie op 8 juli 2019 werd vastgesteld dat u zich illegaal op het grondgebied bevond. U werd vervolgens overgebracht naar het gesloten centrum voor illegalen in Brugge met het oog op uw verwijdering van het grondgebied. Op 7 augustus 2019 diende u bij de Belgische autoriteiten een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legde u de volgende documenten voor: uw reispaspoort, enkele internetartikels over de nieuwe taalwet in Oekraïne, een artikel aangaande misdrijven gepleegd door Oekraïense militairen in de regio Donbas in de periode 2014-2015, en verschillende attesten en getuigschriften aangaande lessen Nederlands die u in België gevolgd hebt.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken alsook uit uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal is namelijk gebleken dat u lijdt aan hartproblemen, ernstige rug- en nekklachten, en dat u daarnaast door stress ook regelmatig hyperventilatieaanvallen krijgt (zie Dienst Vreemdelingenzaken verklaringen vraag nr. 27 en Administratief verslag vreemdelingencontrole, en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/08/2019, p. 2, 3). Om aan deze noden op passende wijze tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd u tijdens uw persoonlijk onderhoud de mogelijkheid geboden om aan te geven telkens als u zich niet goed voelde en u een pauze wenste (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/08/2019, p. 2). Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud verklaarde u zelf dat u zich momenteel wel goed voelde (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/08/2019, p. 2). Verder is uit de notities van het persoonlijk onderhoud ook gebleken dat het persoonlijk onderhoud op een normale wijze heeft plaatsgevonden en dat u zelf ook op geen enkel moment melding gemaakt hebt van het feit dat u niet in staat was om op een zelfstandige en functionele manier uw asielrelaas uiteen te zetten.

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u slechts een verzoek hebt ingediend om de uitvoering van een eerdere of op handen zijnde beslissing die tot uw teruggrijping of verwijdering zou leiden, uit te stellen of te verijdelen, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U verklaarde dat u en uw echtgenoot vroeger problemen kenden met jullie burens omwille van de Russische origine van uw echtgenoot. U vermoedde ook dat uw echtgenoot geen zelfmoord pleegde, maar dat hij vermoord werd door Oekraïense nationalistes. Ook na zijn dood werd u zelf nog regelmatig uitgescholden door medeburgers (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/08/2019, p. 3, 4, 5). U vreesde om in geval van terugkeer naar Oekraïne opnieuw problemen te krijgen met medeburgers en nationalistische groeperingen omwille het feit dat u vroeger met een Rus gehuwd was en dat u nog altijd een Russische familienaam draagt (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/08/2019, p. 6, 7, 8). U verwees ook naar een nieuwe taalwet in Oekraïne waardoor u in geval van terugkeer in het openbaar leven Oekraïens zou moeten spreken, terwijl uw Russisch veel beter is (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/08/2019, p. 6, 8). Daarnaast verwees u ook nog naar de algemene onveilige situatie in Oekraïne omwille van het militair conflict in de regio Donbas (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/08/2019, p. 8, 9).

Vooreerst dient er op gewezen te worden u eind december 2010 al in België bent aangekomen. U diende toen echter geen verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Pas op 7 augustus 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in nadat u op 8 juli 2019 tijdens een politiecontrole werd aangehouden omdat u illegaal in België verbleef en werd overgebracht naar het gesloten centrum met het oog op uw verwijdering. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Geneve of de subsidiaire bescherming inroept, mag echter redelijkerwijs verwacht worden dat hij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een verzoek om internationale bescherming indient. U verklaarde toch dat u in Oekraïne na de dood van uw echtgenoot in 2002 voortdurend uitgescholden, beledigd, en bedreigd werd door medeburgers omwille van uw huwelijk met een Rus en dat u omwille van deze problemen uw land van herkomst verlaten hebt (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/08/2019, p. 4, 5, 6, 7, 8). Uw uitleg voor het feit dat u niet eerder een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, komt ook weinig aannemelijk over. Vooreerst verklaarde u zelf merkwaardig genoeg dat u in 2010 naar België was gekomen, omdat u van kennissen vernomen had dat u hier asiel kon aanvragen. Toen u vervolgens gevraagd werd waarom u na uw aankomst dan niet meteen een asielaanvraag had ingediend, stelde u dat u in 2011 een aanvraag voor een machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis had ingediend die werd afgewezen. U beweerde dat u daarna wel een verblijfskaart hebt verkregen omdat u hier samenwoonde met een Nederlands staatsburger (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/08/2019, p. 5-6). Uit de informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt echter dat uw aanvraag op basis van artikel 9bis al in 2012 werd afgesloten met een weigering. Volgens de informatie diende u in februari 2018 een aanvraag in voor een verblijfskaart als familielid van een burger van de Europese Unie, maar in tegenstelling tot wat u beweerde, werd deze aanvraag in juni 2018 afgesloten met een weigering. Ook uw uitleg dat u in de jaren ertussen zodanig ernstige gezondheidsproblemen had waardoor u fysiek niet in staat was om asiel aan te vragen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/08/2019, p. 6), is weinig overtuigend te noemen, zeker gezien u op een ander moment in uw persoonlijk onderhoud dan weer verklaarde dat u in België in uw levensonderhoud kon voorzien door onder meer als poetsvrouw te gaan werken (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/08/2019, p. 8). De vaststelling dat u na uw aankomst in België niet eerder een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend is op zich al een ernstige indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relateert als dusdanig de ernst van de door u geschetste vervolgingsproblemen.

Met betrekking tot de omstandigheden van de dood van uw echtgenoot in Oekraïne in 2002 kan worden opgemerkt dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud hierover weinig overtuigende verklaringen aflegde. U verklaarde dat uw echtgenoot om het leven kwam door ophanging. Zijn lichaam werd door medewerkers van de huisvestingsdienst gevonden op het dak van het appartementsgebouw in de stad Dnipropetrovsk waar jullie woonden. Volgens de politie had hij zelfmoord gepleegd. U vermoedde echter dat hij vermoord werd en dat de ouders het op zelfmoord wilden doen lijken. U kon deze bewering niet staven met enig concreet gegeven. U verklaarde dat uw echtgenoot wel problemen had met jullie burens, maar u dacht niet dat zij hem vermoord hadden. U beweerde dat het iemand anders was, maar toen u vervolgens gevraagd werd of u dan enige vermoedens had wie uw echtgenoot vermoord had, stelde u het niet te weten (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/08/2019, p. 3, 4). Bovendien stemden deze verklaringen aangaande de omstandigheden van de dood van uw echtgenoot helemaal niet overeen met de verklaringen die u hierover aflegde in het kader van uw aanvraag voor een machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis bij de Dienst Vreemdelingenzaken. In een door u zelf geschreven brief die u voorlegde in het kader van uw aanvraag voor een machtiging tot verblijf op

basis van artikel 9bis verklaarde u in strijd met voorgaande verklaringen namelijk dat u en uw echtgenoot samen met jullie dochtertje in Moskou woonden en dat hij daar werd vermoord. U stelde dat het om een financiële afrekening ging (zie brief van S. T. gericht aan de staatssecretaris voor Asiel- en Migratie). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot de omstandigheden van het overlijden van uw echtgenoot ernstig ondermijnd.

U haalde ook aan dat u in geval van terugkeer naar Oekraïne opnieuw problemen zou krijgen met medeburgers en nationalistische groeperingen omwille van het feit dat u er als Russische zou beschouwd worden door uw vroegere huwelijk met een Rus en omdat u nog altijd een Russische familienaam draagt. U vreesde voor discriminatie en fysiek geweld (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/08/2019, p. 6, 7, 8). In verband hiermee kan er echter op gewezen worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan er een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat mensenrechtenrapporten die de situatie van etnische minderheden in Oekraïne beschrijven, zo goed als uitsluitend aandacht besteden aan de situatie van Roma. De etnische Russen of Russisch sprekenden behoren niet tot de groepen die onder de aandacht gebracht worden. Meerdere bronnen wijzen erop dat de onzekerheid rond de gebeurtenissen en ontwikkelingen in Oekraïne sinds eind 2013 gevoelens van bezorgdheid en angst opwekken. Deze gevoelens leven niet alleen onder de etnische minderheden, maar onder de hele bevolking van Oekraïne. Rapporten die verschenen zijn sinds het uitbreken van de crisis in Oekraïne waarschuwen voor de impact die een voortdurend conflict kan hebben op de interetnische verhoudingen en de situatie van kwetsbare groepen, waaronder etnische minderheden, in het land. Tegelijk leveren die rapporten geen aanwijzingen dat de gebeurtenissen reeds concrete gevolgen hebben gehad voor de etnische minderheden, met inbegrip van de etnische Russen en de Russischtaligen. Internationale organisaties en instellingen tonen zich weliswaar bezorgd over xenofobe en racistische incidenten in Oekraïne. Volgens rapporten en bulletins die melding maken van gevallen van intimidatie of aanvallen gericht tegen etnische Russen of vertegenwoordigers van de Russischspreekende gemeenschap, gaat het echter om sporadische en geïsoleerde incidenten. Uit de beschikbare informatie blijkt bijgevolg niet dat er actueel in Oekraïne sprake is van enige systematische en georganiseerde vervolging van de Russische minderheid. U bracht ook geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u persoonlijk meer risico zou lopen op vervolging. Bovendien verklaarde u dat uw dochter, die toch ook een Russische familienaam draagt, in 2018 teruggekeerd is naar Oekraïne. U stelde dat ze in Kiev woont en werkt. Uit uw verklaringen is nergens gebleken dat ze er problemen zou kennen omwille van het feit dat ze half Russische is en een Russische familienaam heeft. U beweerde dat uw dochter wel wil terugkeren naar België, maar als reden hiervoor gaf u aan dat dit eerder te maken had met het feit dat ze hier opgegroeid is en gestudeerd heeft (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/08/2019, p. 7, 8).

U verwees tijdens uw persoonlijk onderhoud nog naar een nieuwe taalwet in Oekraïne en legde in verband hiermee ook verschillende internetartikels voor (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/08/2019, p. 6, 8). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan er een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat er recent in Oekraïne inderdaad een omstreden nieuwe taalwet ingevoerd werd waardoor het Oekraïens een hogere status krijgt ten opzichte van het Russisch. In de openbare sector mag nog alleen het Oekraïens gebruikt worden. De wet bevat verder onder meer nog verschillende bepalingen voor het gebruik van het Oekraïens in de media, het onderwijs, en de zakenwereld. U verklaarde dat u door deze wet in het openbaar leven Oekraïens zou moeten spreken, terwijl u het Russisch veel beter beheerst en u in het Oekraïens niet alles verstaat (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/08/2019, p. 8). Het loutere feit dat u in geval van terugkeer Oekraïens zou moeten spreken volstaat op zich echter niet om in uw hoofde te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke verzoek om internationale bescherming van personen afkomstig uit Oekraïne op eigen

merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en/of vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in de stad Dnipropetrovsk (provincie Dnipropetrovsk) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt. Hoewel er in de marge van het conflict in de Donbas af en toe gewelddadige incidenten gebeuren, bv. manifestaties die uitlopen op geweld of sporadische en kleinschalige aanslagen waarbij mogelijk een conflict-gerelateerd motief zou kunnen spelen, is er op het grondgebied van Oekraïne buiten de Donbas en de Krim immers géén sprake van militaire confrontaties of gevechtshandelingen, noch van een bezetting door niet-regeringsgebonden groeperingen.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. Uw reispaspoort bevat louter persoonsgegevens en gegevens betreffende uw reis naar België, die hier niet in twijfel getrokken worden, maar brengt verder geen informatie die uw beweerde vervolgingsproblemen kan staven. Het internetartikel aangaande misdrijven gepleegd door Oekraïense militairen in de regio Donbas in de periode 2014-2015 bevat ook geen informatie die uw beweerde persoonlijk vervolgingsproblemen kan staven. De verschillende attesten en getuigschriften aangaande de lessen Nederlands die u volgde in België brengen evenmin informatie aan die bovenstaande vaststellingen in positieve zin kan wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1 A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) en van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*”. Verzoekster past de verschillende elementen van de criteria van de definitie van vluchteling toe op haar situatie.

In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn), alsook van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*". Verzoekster haalt de wettelijke bepaling aan in verband met de subsidiaire bescherming en besluit dat zij wel degelijk kans loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling in haar thuisland.

Verzoekster vraagt in hoofddede om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde om de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift nog volgende stukken: het artikel "*How Ukraine views Russia and the West*" van Steven Pifer van 18 oktober 2017 (stuk 3), het artikel "*Ukraine passes language law, irritating president-elect and Russia*" van Pavel Polityuk van 25 april 2019 (stuk 4), de "*Corruption Perceptions Index 2018: Global Scores*" (stuk 5), de notities van het persoonlijk onderhoud van 20 augustus 2019 (stuk 6), een medisch verslag van 5 december 2018 (stuk 7), het artikel "*Ukraine conflict pushes more people from their homes*" van UNHCR van 2 september 2014 (stuk 8), het artikel "*In Ukraine, refugees and internally displaced persons name administrative and bureaucratic obstacles, access to housing and employment as key issues*" van UNHCR van 19 augustus 2019 (stuk 9).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Verzoekster voert aan dat zij bij een eventuele terugkeer vreest opnieuw problemen te krijgen met medeburgers en nationalistische groeperingen omwille van het feit dat zij vroeger met een Rus gehuwd was en zij nog steeds een Russische familienaam draagt. Zij verwijst tevens naar een nieuwe taalwet in Oekraïne waardoor zij in het openbaar leven Oekraïens zal moeten spreken en naar de algemene onveilige situatie in Oekraïne omwille van het militair conflict in de regio Donbas. In de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) het feit dat zij tot 7 augustus 2019 wachtte alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen in België terwijl zij reeds eind december 2010 is aangekomen, op zich reeds een ernstige indicatie vormt dat zij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte, hetgeen de ernst van de door haar geschetste vervolgingsproblemen relativeert; (ii) verzoeksters verklaringen met betrekking tot de omstandigheden van de dood van haar echtgenoot niet kunnen overtuigen, nu het blote, vage en soms zelfs incoherente beweringen betreffen; (iii) aangaande verzoeksters vrees voor discriminatie en fysiek geweld omwille van haar vroegere huwelijk met een Rus kan worden vastgesteld dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er actueel in Oekraïne geen sprake is van enige systematische en georganiseerde vervolging van de Russische minderheid en verzoekster geen concrete elementen aanbracht waaruit zou blijken dat zij persoonlijk meer risico zou lopen op vervolging, te meer daar verzoekster verklaarde dat haar dochter in 2018 teruggekeerd is naar Oekraïne en uit niets blijkt dat zij er problemen zou kennen omwille van het feit dat ze half Russisch is en een Russische familienaam heeft; (iv) het loutere feit dat verzoekster in geval van terugkeer, omwille van de nieuwe taalwet, Oekraïens zou moeten spreken niet volstaat om in haar hoofd te spreken van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin; (v) uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van

de status van vluchteling en verzoekster bijgevolg niet kan volstaan met het louter verwijzen naar haar Oekraïens staatsburgerschap om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst daadwerkelijk wordt bedreigd en/of vervolgd en (vi) de door verzoekster in de loop van de administratieve procedure voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van haar verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

2.3.2.2. Waar verzoekster stelt dat minstens “*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” geschonden is, ziet de Raad niet in op welke wijze de bestreden beslissing het haar onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoekster blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van “*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” kan dan ook niet worden aangenomen.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.2.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekster geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel om onderstaande redenen geheel in gebreke blijft.

2.3.2.3.1. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wijst vooreerst terecht op verzoeksters laattijdig verzoek om internationale bescherming. Verzoeksters houding getuigt immers allerminst van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in het Vluchtelingenverdrag of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. De Raad benadrukt in dit verband dat van een persoon die beweert te worden vervolgd in zijn/haar land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij/zij zich, indien hij/zij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland, *quod non in casu*. Er dient immers vastgesteld dat verzoekster reeds eind december 2010 in België is aangekomen, doch slechts op 7 augustus 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende en dit slechts nadat zij op 8 juli 2019 tijdens een politiecontrole werd aangehouden. De argumentatie dat de Belgische wetgeving verzoekster volledig vreemd was, kan allerminst overtuigen nu zij tijdens haar persoonlijk onderhoud immers zelf aangeeft dat zij in 2010 naar België is gereisd omdat ze van kennissen had gehoord dat zij hier asiel kon aanvragen (administratief dossier, stuk 7, p. 5) en waaruit aldus ondubbelzinnig blijkt dat zij wel degelijk op de hoogte was van de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming in te dienen in België. In zoverre verzoekster in haar verzoekschrift nog wijst op het feit dat zij in eerste instantie heeft gepoogd legaal verblijf in België te bekomen op grond van haar relatie met een Nederlands staatsburger en later op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, merkt de Raad op dat dit er veeleer op wijst dat verzoekster alle middelen aanwendt om in België te kunnen blijven. Te meer daar uit de informatie uit het administratief dossier blijkt dat haar aanvraag voor een machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis reeds in 2012 werd afgesloten met een weigering en haar aanvraag voor een verblijfskaart als familielid van een burger van de Europese Unie werd afgesloten met een weigering in juni 2018 en zij nog tot 7 augustus 2019 talmde om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, en dit pas nadat zij in België door de politie werd aangehouden. Ook de verwijzing naar verzoeksters medische aandoening aan haar nek- en schouders (verzoekschrift, stuk 7) en het betoog dat haar fysieke en mentale draagkracht lijdt onder de onophoudelijke stress van haar verblijfssituatie waardoor zij zich niet steeds op voldoende wijze heeft kunnen informeren, kan allerminst als afdoende verschooning worden aanvaard. Uit het voorgaande is immers gebleken dat verzoekster zelf aangaf naar België te zijn gekomen met het oog op een verzoek om internationale bescherming (administratief dossier, stuk 7, p.

5). Daarenboven verklaart zij verder in haar persoonlijk onderhoud dat zij in België als poetsvrouw kon werken (administratief dossier, stuk 7, p. 8) en brengt zij geen enkel medisch attest bij waaruit blijkt dat zij met psychologische problemen te kampen heeft, laat staan dat deze, dan wel haar fysieke problemen haar zouden verhinderen om informatie te vergaren over de beschermingsmogelijkheden in België. De argumentatie in het verzoekschrift kan bijgevolg niet vergoelijken waarom zij al die tijd heeft nagelaten om minstens een poging te ondernemen om zich te verzekeren van een blijvende bescherming tegen de voorgehouden vrees die haar noopte haar land van herkomst te verlaten, dan wel die haar verhindert ernaar terug te keren.

Er dient dan ook te worden besloten dat verzoeksters laattijdig verzoek om internationale bescherming, waarbij zij slechts een verzoek indiende na haar aanhouding in België, een contra-indicatie vormt voor de ernst van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming. Deze vaststelling ondermijnt naar het oordeel van de Raad verder de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoekster geschetste vrees.

2.3.2.3.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overweegt voorts op goede gronden als volgt:

"Met betrekking tot de omstandigheden van de dood van uw echtgenoot in Oekraïne in 2002 kan worden opgemerkt dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud hierover weinig overtuigende verklaringen aflegde. U verklaarde dat uw echtgenoot om het leven kwam door ophanging. Zijn lichaam werd door medewerkers van de huisvestingsdienst gevonden op het dak van het appartementsgebouw in de stad Dnipropetrovsk waar jullie woonden. Volgens de politie had hij zelfmoord gepleegd. U vermoedde echter dat hij vermoord werd en dat de ouders het op zelfmoord wilden doen lijken. U kon deze bewering niet staven met enig concreet gegeven. U verklaarde dat uw echtgenoot wel problemen had met jullie burens, maar u dacht niet dat zij hem vermoord hadden. U beweerde dat het iemand anders was, maar toen u vervolgens gevraagd werd of u dan enige vermoedens had wie uw echtgenoot vermoord had, stelde u het niet te weten (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/08/2019, p. 3, 4). Bovendien stemden deze verklaringen aangaande de omstandigheden van de dood van uw echtgenoot helemaal niet overeen met de verklaringen die u hierover aflegde in het kader van uw aanvraag voor een machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis bij de Dienst Vreemdelingenzaken. In een door u zelf geschreven brief die u voorlegde in het kader van uw aanvraag voor een machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis verklaarde u in strijd met voorgaande verklaringen namelijk dat u en uw echtgenoot samen met jullie dochtertje in Moskou woonden en dat hij daar werd vermoord. U stelde dat het om een financiële afrekening ging (zie brief van S. T. gericht aan de staatssecretaris voor Asiel- en Migratie). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot de omstandigheden van het overlijden van uw echtgenoot ernstig ondermijnd.

U haalde ook aan dat u in geval van terugkeer naar Oekraïne opnieuw problemen zou krijgen met medeburgers en nationalistische groeperingen omwille van het feit dat u er als Russische zou beschouwd worden door uw vroegere huwelijk met een Rus en omdat u nog altijd een Russische familienaam draagt. U vreesde voor discriminatie en fysiek geweld (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/08/2019, p. 6, 7, 8). In verband hiermee kan er echter op gewezen worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan er een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat mensenrechtenrapporten die de situatie van etnische minderheden in Oekraïne beschrijven, zo goed als uitsluitend aandacht besteden aan de situatie van Roma. De etnische Russen of Russisch sprekenden behoren niet tot de groepen die onder de aandacht gebracht worden. Meerdere bronnen wijzen erop dat de onzekerheid rond de gebeurtenissen en ontwikkelingen in Oekraïne sinds eind 2013 gevoelens van bezorgdheid en angst opwekken. Deze gevoelens leven niet alleen onder de etnische minderheden, maar onder de hele bevolking van Oekraïne. Rapporten die verschenen zijn sinds het uitbreken van de crisis in Oekraïne waarschuwen voor de impact die een voortdurend conflict kan hebben op de interetnische verhoudingen en de situatie van kwetsbare groepen, waaronder etnische minderheden, in het land. Tegelijk leveren die rapporten geen aanwijzingen dat de gebeurtenissen reeds concrete gevolgen hebben gehad voor de etnische minderheden, met inbegrip van de etnische Russen en de Russischtaligen. Internationale organisaties en instellingen tonen zich weliswaar bezorgd over xenofobe en racistische incidenten in Oekraïne. Volgens rapporten en bulletins die melding maken van gevallen van intimidatie of aanvallen gericht tegen etnische Russen of vertegenwoordigers van de Russischspreekende gemeenschap, gaat het echter om sporadische en geïsoleerde incidenten. Uit de beschikbare informatie blijkt bijgevolg niet dat er actueel in Oekraïne sprake is van enige systematische en georganiseerde vervolging van de Russische minderheid. U bracht ook geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u persoonlijk meer risico zou lopen op vervolging. Bovendien verklaarde u dat uw dochter, die toch ook een Russische familienaam draagt, in 2018 teruggekeerd is naar Oekraïne. U stelde dat ze in Kiev woont en

werkt. Uit uw verklaringen is nergens gebleken dat ze er problemen zou kennen omwille van het feit dat ze half Russische is en een Russische familienaam heeft. U beweerde dat uw dochter wel wil terugkeren naar België, maar als reden hiervoor gaf u aan dat dit eerder te maken had met het feit dat ze hier opgegroeid is en gestudeerd heeft (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/08/2019, p. 7, 8)."

In zoverre verzoekster in het verzoekschrift aanvoert dat zij sterke vermoedens heeft dat haar man vermoord werd door Oekraïense nationalisten en zij onderstreept dat zij machteloos stond om het verdacht overlijden van haar man te laten onderzoeken, beperkt zij zich tot het louter herhalen van haar eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en brengt zij geen enkel concreet element bij om deze blote bewering te staven, noch slaagt zij erin om de vastgestelde tegenstrijdigheden met haar verklaringen in het kader van haar aanvraag voor een machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet te verklaren of te herstellen.

Verzoekster vervolgt dat anti-Russische gevoelens wijdverspreid zijn in Oekraïne, dat Russen in Oekraïne vaak te maken kunnen krijgen met discriminatie en de vijandigheid tegen Rusland en zijn inwoners alleen maar is toegenomen sinds de aanvang van het gewapend conflict tussen beide landen. Zij wijst er in dit verband nog op dat de commissaris-generaal aangeeft dat er rapporten melding maken van gevallen van intimidatie of aanvallen gericht tegen etnische Russen en meent dat het niet ter zake doet of er al dan niet sprake is van een systematisch en georganiseerde vervolging van de Russische minderheid nu *"uit de rechtspraak duidelijk blijkt dat de stavingsfeiten enkel betrekking moeten hebben op de asielzoeker persoonlijk. Minstens zal het cumulatief effect van de inbreuken als vervolging moeten aanzien worden (...)"*. De Raad benadrukt te dezen vooreerst dat een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhoudt. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moet de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Er dient in dit verband te worden opgemerkt dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, alsook aan het verzoekschrift (stuk 3) niet kan blijken dat het conflict tussen Rusland en Oekraïne reeds concrete gevolgen heeft gehad voor etnische Russen of Russischtaligen, noch dat er actueel in Oekraïne sprake is van enige systematische en georganiseerde vervolging van de Russische minderheid. Zoals verzoekster ook terecht opmerkt in haar verzoekschrift moet zij bijgevolg concrete elementen aanbrengen waaruit zou blijken dat zij persoonlijk meer risico zou lopen op vervolging. De Raad merkt evenwel op dat verzoekster doorheen haar verklaringen geen gewag maakte van dergelijke zwaarwegende problemen en zij brengt ook in voorliggend verzoekschrift geen concrete, op haar persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat zij in geval van terugkeer naar Oekraïne persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit geldt eveneens voor verzoeksters betoog waar zij verwijst naar de taalwet en/of haar voormalig huwelijk met een Rus en de hieruit mogelijks voortvloeiende discriminatie waarmee zij zou te maken krijgen in geval van een terugkeer naar Oekraïne.

Met betrekking tot de overwegingen aangaande haar dochter V. meent verzoekster dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de feiten foutief voorstelt, dat zij immers bevestigend antwoordde op een dubbelzinnige vraag van de *'protection officer'* waarbij niet specifiek gevraagd werd naar de motivatie van haar dochter om terug te keren naar België en herhaalt zij dat haar dochter momenteel in Kiev verblijft met haar vriend en online studeert aan de Hogeschool te Antwerpen, waarbij zij haar mogelijkheden bekijkt om zo snel mogelijk terug te keren naar België. Vooreerst merkt de Raad op dat verzoekster wel degelijk duidelijk werd gepeild naar de plannen van haar dochter voor de toekomst:

"Wat zijn haar plannen voor de toekomst?"

Eerlijk gezegd wil ze ook terugkeren naar hier, ze heeft haar school hier afgemaakt, heeft taal geleerd.", waarna door de *'protection officer'* verder gepeild werd of haar studies en het feit dat zij de taal spreekt inderdaad de redenen zijn om te willen terugkeren naar België, waarop verzoekster bevestigend antwoordde (administratief dossier, stuk 7, p. 7).

Voorts dient erop gewezen dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud niet kan blijken dat verzoeksters dochter thans in Oekraïne problemen zou kennen omwille van het feit dat ze half Russisch is en een Russische familienaam draagt. Zo werd verzoekster immers expliciet gevraagd naar eventuele problemen van haar dochter in Kiev, waarop zij ontkennend antwoorde (administratief dossier, stuk 7, p. 7). Ook in het verzoekschrift brengt verzoekster geen argumenten aan waaruit kan blijken dat haar dochter, die nochtans half Russisch is en een Russische familienaam draagt, thans problemen zou

ondervinden in Oekraïne. Dit alles relateert dan ook verzoeksters voorgehouden vrees voor problemen in Oekraïne met medeburgers en nationalistische groeperingen omwille van het feit dat zij er als Russisch zou worden beschouwd en omdat zij nog altijd een Russische familienaam draagt.

2.3.2.3.3. Met het louter vasthouden aan haar verklaringen met betrekking tot het bestaan van een nieuwe taalwet in Oekraïne, die geacht wordt discriminerend te zijn tegen etnische Russen en Russischtaligen en het betoog dat zij het Oekraïens heel beperkt beheerst, alsook met het verwijzen naar het artikel *"Ukraine passes language law, irritating president-elect and Russia"* van Pavel Polityuk van 25 april 2019 (verzoekschrift, stuk 4) dat in lijn ligt met de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, vermag verzoekster geen ander licht te werpen op de pertinente vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing waarin staat te lezen als volgt: *"(...) Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan er een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat er recent in Oekraïne inderdaad een omstreden nieuwe taalwet ingevoerd werd waardoor het Oekraïens een hogere status krijgt ten opzichte van het Russisch. In de openbare sector mag nog alleen het Oekraïens gebruikt worden. De wet bevat verder onder meer nog verschillende bepalingen voor het gebruik van het Oekraïens in de media, het onderwijs, en de zakenwereld. U verklaarde dat u door deze wet in het openbaar leven Oekraïens zou moeten spreken, terwijl u het Russisch veel beter beheerst en u in het Oekraïens niet alles verstaat (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/08/2019, p. 8). Het loutere feit dat u in geval van terugkeer Oekraïens zou moeten spreken volstaat op zich echter niet om in uw hoofde te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming."*

2.3.2.3.4. Tot slot overweegt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nog op goede gronden als volgt:

"Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke verzoek om internationale bescherming van personen afkomstig uit Oekraïne op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en/of vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke."

Verzoekster voert geen enkel concreet verweer aan tegen deze motivering, zodat deze onverminderd overeind blijft en door de Raad tot de zijne wordt gemaakt.

2.3.2.3.5. Waar verzoekster nog opmerkt dat zij zich in een financieel precaire situatie bevindt en haar kans op tewerkstelling *"onbestaande"* is, wijst de Raad er vooreerst op dat zij zich beperkt tot het poneren van blote beweringen die zij op geen enkele concrete wijze staft. Er dient bovendien te worden opgemerkt dat de door verzoekster beschreven potentiële moeilijkheden geen verband houden met één van de criteria van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bepaalde gronden, te weten haar ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of haar politieke overtuiging en bijgevolg niet kunnen worden aanzien als 'vervolging' in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

2.3.2.3.6. Voor het overige beperkt verzoekster zich in wezen tot het louter volharden in haar vluchtrelaas, het poneren van een vrees voor vervolging, het verwijzen naar algemene informatie en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

2.3.2.4. De door verzoekster bijgebrachte documenten vermogen niet de ongeloofwaardig geachte verklaringen omtrent de feiten die aan de grondslag liggen van zijn verzoek om internationale bescherming te herstellen.

Met betrekking tot de artikels toegevoegd aan het verzoekschrift (stukken 3-5 en 8-9) benadrukt de Raad dat deze informatie van louter algemene aard is en geen betrekking heeft op verzoeksters persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Uit het medisch verslag van 5 december 2018 (stuk 7) kan hooguit blijken dat verzoekster nek- en rugklachten heeft. Nergens hieruit kan echter blijken dat verzoekster niet in staat zou zijn geweest om zich terdege te informeren over de beschermingsprocedures in België (*supra*), dan wel dat deze medische problemen haar zouden belemmeren in het uiteenzetten van haar vluchtmotieven of haar ervan zouden weerhouden om coherente en geloofwaardige verklaringen af te leggen. Te meer daar uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat verzoekster in dit kader bijzondere steunmaatregelen werden verleend voor de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg kan worden aangenomen dat zij haar rechten in het kader van de procedure gerespecteerd werden en zij kan voldoen aan haar verplichtingen. Dienaangaande staat in de bestreden beslissing te lezen als volgt: *“Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken alsook uit uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal is namelijk gebleken dat u lijdt aan hartproblemen, ernstige rug- en nekkklachten, en dat u daarnaast door stress ook regelmatig hyperventilatieaanvallen krijgt (zie Dienst Vreemdelingenzaken verklaringen vraag nr. 27 en Administratief verslag vreemdelingencontrole, en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/08/2019, p. 2, 3). Om aan deze noden op passende wijze tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd u tijdens uw persoonlijk onderhoud de mogelijkheid geboden om aan te geven telkens als u zich niet goed voelde en u een pauze wenste (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/08/2019, p. 2). Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud verklaarde u zelf dat u zich momenteel wel goed voelde (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/08/2019, p. 2). Verder is uit de notities van het persoonlijk onderhoud ook gebleken dat het persoonlijk onderhoud op een normale wijze heeft plaatsgevonden en dat u zelf ook op geen enkel moment melding gemaakt hebt van het feit dat u niet in staat was om op een zelfstandige en functionele manier uw asielrelaas uiteen te zetten. Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”*

De notities van het persoonlijk onderhoud van 30 augustus 2019 (stuk 6) zijn opgenomen in het administratief dossier en de bestreden beslissing werd gesteund op vaststellingen en overwegingen uit deze notities van het persoonlijk onderhoud, zodat niet kan worden ingezien hoe het louter opnieuw toevoegen van deze notities een ander licht zou kunnen werpen op de vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing.

Verzoekster voert voorts geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de procedure voorgelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die uitvoerig worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.2.5. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.6. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Daar aan de door verzoeksters voorgehouden vrees geen geloof kan worden gehecht, kan haar argumentatie met betrekking tot de vraag naar doeltreffende en niet-tijdelijke bescherming vanwege de

nationale overheden, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet, niet dienstig worden aangevoerd.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekster, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekster dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet staat in de bestreden beslissing terecht te lezen als volgt:

“De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in de stad Dnipropetrovsk (provincie Dnipropetrovsk) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt. Hoewel er in de marge van het conflict in de Donbas af en toe gewelddadige incidenten gebeuren, bv. manifestaties die uitlopen op geweld of sporadische en kleinschalige aanslagen waarbij mogelijk een conflict-gerelateerd motief zou kunnen spelen, is er op het grondgebied van Oekraïne buiten de Donbas en de Krim immers géén sprake van militaire confrontaties of gevechtshandelingen, noch van een bezetting door niet-regeringsgebonden groeperingen.”

Met het louter betwisten van dit besluit, het betoog dat het gewapend conflict tussen Oekraïne en Rusland nog steeds aan de gang is, alsook dat Oekraïne internationaal gekend is als een land waar nog corruptie heerst en het verwijzen naar artikelen toegevoegd aan het verzoekschrift (stukken 5 en 9), toont verzoekster niet aan dat de informatie waarop het Commissariaat-generaal zich steunt niet correct, dan wel niet langer actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. De door verzoekster aangehaalde informatie ligt immers in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse is gesteund.

Waar verzoekster nog opmerkt dat zij zich in een financieel precaire situatie bevindt en haar kans op tewerkstelling “onbestaande” is, herhaalt de Raad dat zij zich beperkt tot het poneren van blote beweringen. Er zijn hoe dan ook *in casu* geen concrete aanwijzingen dat de verzoekende partij bij terugkeer naar Oekraïne in precaire humanitaire of socio-economische omstandigheden zal terechtkomen die het niveau van hardheid bereiken dat door artikel 3 van het EVRM wordt vereist. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelde immers dat humanitaire of socio-economische overwegingen in geval van terugkeer naar het land van herkomst niet noodzakelijk verband houden met de vraag of er een reëel risico op behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM bestaat (zie ook EHRM 14 oktober 2003, nr. 17837/03, T./ Verenigd Koninkrijk).

Daarnaast kan verzoekster met dit betoog geen afbreuk doen aan hoger vermelde analyse waaruit blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in de stad Dnipropetrovsk, provincie Dnipropetrovsk op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als een uitzonderlijke situatie die de toekenning van de subsidiaire bescherming wettigt.

Verzoeksters bewering als zou zij geen kenniskring meer hebben in Oekraïne vermag evenmin een ander licht te werpen op voormelde analyse. Te meer nu zij zelf verklaart dat haar dochter momenteel in Oekraïne verblijft en zij nog steeds in contact staat met haar ouders in Oekraïne (administratief dossier, stuk 7, p. 7).

Met betrekking tot verzoeksters bewering dat zij chronisch ziek is en het medisch verslag dat zij in dit verband voorlegt (verzoekschrift, stuk 7), benadrukt de Raad dat uit dit attest hooguit kan blijken dat verzoekster nek- en rugklachten heeft. Hoe dan ook dient erop gewezen dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in de bepalingen vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Verzoekster dient zich voor de beoordeling van haar

medische problematiek te richten tot de tot de daartoe geëigende procedure, *in casu* een aanvraag voor een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.5. Waar verzoekster vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER